

39 - 154a

1665. Περὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ φεουδάρχου Ἰακώβου Μπα-
ρότζη, ἐν Νάξῳ,

ἐν 146, σ. 13 - 14. Πρβλ. καὶ 27, τ. Γ', σ. 295.

«Τὸ ἄνω λεγόμενο χωριὸν (Φιλώτι) ἔχει μίαν ἐκκλησίαν, τὴν λέσιν ἢ Παναγιά, καὶ εἰς τὰ τριγυροτρίγυρά της ἡ ἁγία Παρασκευὴ καὶ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης καὶ ὁ ἅγιος Θόδωρος, τὴν ὁποία δὲν τὴν (ὁ)ρίζει κανένας μητροπολίτης μηδὲ ἀπὸ τοῦ χωριοῦ τσ' ἀνθρώπους, μόνο ὁ ἄρχος τοῦ χωριοῦ ὁποῦ βάνει καὶ ἐβγάνει παπᾶ ὅποιο τοῦ φανῇ ἐκκεινοῦ. Καὶ οἱ ἄνωθεν ἄνθρωποι τοῦ χωριοῦ δὲν ἐμπο-
ροῦσι ποτὲ μήτε νὰ κτίσουν σπίτια, μηδὲ νὰ παρεβγάλουν σπίτια, μηδὲ νὰ γυ-
ρίσουν πόρτα καὶ παραθύρι ἀπὸ ἄλλη μεριὰ τῷ σπιτιῷ τως, μόνο νὰ παίρουν
θέλημα τοῦ ἀφεντότοπου ὁποῦ θέλει ὁρίζει τὸ αὐτὸ χωριὸν καὶ τὸν τόπο. Καὶ
ὅλα τὰ σπίτια πληρώνωσι πᾶσα χρόνον ἀπὸ ἑκπαλαι τέλος. Καὶ κάποια πράγματα
χωράφια καὶ ἀμπέλια, πρεγάρδια λεύτερα πληρώνουνσι κάθε χρόνον τέλος ὀρνι-
θες, πετεινόπουλα, καπόνια, σολδία, πέρπυρα καὶ ἄλλα πράγματα, ... καὶ
πάλιν τὴν σήμερον ὅταν χτίσῃ τινὰς κανένα σπίτι ἔρχεται καὶ εὐρίσκει τὸν
ἄρχον τοῦ χωριοῦ καὶ συμβιβάζονται πόσον τοῦ δώνει διὰ τὸ θέλημα ὁποῦ
θὲ νὰ πάρῃ, καὶ ὕστερα τοῦ βάνει ὁ ἀφεντότοπος τὸ τέλος τοῦ σπιτιοῦ ἐκκεινοῦ
ὁποῦ θέλει κτίσει ὅ,τι τοῦ φανῇ κατὰ τὰ σπίτια ὁποῦ θέλει τοῦ δώσει θέλημα
νὰ κτίσῃ. Καὶ ὅσα σπίτια καὶ πράγματα δὲν θέλουν δώνει τὸ τέλος τως, εἶναι
εἰς τὸ χέρι τοῦ ἄρχου νὰ τὰ πάρῃ, νὰ τὰ πουλήσῃ, νὰ τὰ χαρίσῃ, νὰ τὰ χαλάσῃ,
νὰ τὰ κάμῃ ὥς θέλει καὶ βούλεται. Καθὼς καὶ ὅσα χωράφια καὶ ἀμπέλια ἐν-
τριτεμμένα καὶ μισάρια δὲν θέλουν τὰ κάνουμε καλὰ καὶ θέλουνσι τὰ ἀφήσῃ νὰ
χερσέψουν καὶ ὁ ἄρχος δὲν παίρνει ἐντριτεία ἔχει καὶ εἰς ὅλα αὐτὰ ἐξουσία ὁ
ἄνωθεν ἄρχος νὰ τὰ κάμῃ ὥς θέλει, καθὼς γράφομεν».

40 - 155β

1665. Ἀπόφασις ἀρχιεπισκόπου Σίφνου καὶ Μυκόνου, ἀπὸ 2
Αὐγούστου, περὶ ἀκυρώσεως προικοσυμφώνου,
ἐν 56a, σ. 74 - 75.

(Ἀκυροῦται προικοσύμφωνον λόγῳ ἀχαριστίας τοῦ προικολήπτου, ἀρνου-
μένου νὰ καταβάλῃ τὰ λύτρα ἐξαγορᾶς τοῦ κυρίου τῶν προικοδοτηθέντων,
αἰχμαλωτισθέντος «ἀπὸ γαλιόττες τούρκικες»).

41 - 186a

1671. Ἀβαντάριον τῆς Νάξου, ἐνώπιον νοταρίου,
ἐν 58a, σ. 79 - 81.

«... Ἀβαντάριο, ὁποῦ τὴν σήμερον κάνει ὁ μισὲρ *T. B.* μὲ τὴν συμβίαν του τὴν κερά *T.* πρὸς τὴν θυγατέραν τος τὴν κερά *K.* εἰς τὰ ὅσα τὴν πουρκοδοτίζουν... ἔπειτα διὰ πουρκὶ καὶ εἰς ὄνομα προίκας τῆς δόνομεν... ἀκόμη τὸ ἐργαστήρι, ὁποῦ ἔχω εἰς τὴν... ὡς καθὼς εὐρίσκεται μαζὶ μὲ τὰ μέσα, τὸ ὁποῖον νὰ το ἔχομεν μαζὶ ἕως φόρους ζωῆς μου, καὶ ἀποθανόντος μου, νὰ εἶναι ὅλο ἐδικόν της... ἀκόμη... Ἀπὸ δὲ τὸ ἕτερον μέρος τὰ ὅσα πουρκοδοτίζω ἐγὼ ὁ παπὰ *Γ. Μ.* μὲ τὴν πρεσβυτέραν μου πρὸς τὸν υἱόν μας τὸν *Μ.*... Κάνωμεν καὶ κοντετζιόναις τῶν ἄνωθέν μας παιδιῶ, ἀνίσως καὶ κάμου παιδιὰ ἐκ τῆς σαρκός τος, νὰ εἶναι τὰ αὐτὰ πράματα τῶν παιδιῶ τος· εἰ δὲ καὶ ἐθέλαν ἀποθάνει ἄτεκνοι... νὰ στρέφονται εἰς τοὺς πλεῖο πρόσιμους ἐδικούς· πάλι καὶ ἐθέλαν κάμουν παιδιὰ καὶ ἐθέλαν ἀποθάνουν νὰ εἶναι τὰ αὐτὰ πράματα πάλι εἰς τοὺς πρόσιμους ἐδικούς. Βάνομεν καὶ ἀντιλογία τῆς ἀφεντείας εἰς τὸ μέσον μας ρεάλια 200, ὁ ἀντιλογήσας νὰ ζημιώνεται καὶ πληρώνοντας τὴν πέ(ν)αν καὶ μὴ πληρώνοντας, τὸ παρὸν νὰ εἶναι βέβαιον καὶ ἀχάλαστον...».

42 - 187a

1672. Ἀπόφασις Ἐπιτρόπου Μυκόνου, ἀπὸ 2 Μαΐου, περὶ ἀπαιτήσεως δανείου,

ἐν 56a, σ. 83 - 84.

(Ὁ ἐνάγων δανειστής ζητεῖ νὰ λάβῃ κατὰ κυριότητα ὠρισμένον ἀκίνητον τῆς ὀφειλέτιδος ἐναγομένης. Διὰ τῆς ἀποφάσεως γίνεται τοῦτο δεκτὸν καὶ διατάσσεται νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ ἀξία τοῦ ἀκινήτου καὶ ἐὰν μὲν ἡ ἀξία ᾗτο μεγαλυτέρα τοῦ δανείου, νὰ πληρώνῃ ὁ δανειστής τὴν διαφοράν, ἐὰν δὲ ἡ ἀξία ᾗτο μικρότερα, νὰ παραμένῃ ἡ ἐναγομένη ὀφειλέτις τοῦ ὑπολοίπου).

43 - 189a

1673. Ἀπόφασις τοῦ Μεγάλου Διερμηνέως Παναγιωτάκη Νικουσίου, δι' ἐπιτρόπων, ἐν Μυκόνῳ, ἀπὸ 14 Ἰουλίου, περὶ ἀποδόσεως προικός,

ἐν 56a, σ. 87 - 89.

(Ἡ ἐναγομένη εἶχε συστήσει προῖκα εἰς τὴν θυγατέρα της διὰ τὸν μετὰ τοῦ ἐνάγοντος γάμον της. Τὸ προικοσύμφωνον ᾗτο «διπλοκοντετζιναρισμένον» κατὰ τὰ «κοσουέτα τοῦ παρόντος νησίου», δηλ. περιεῖχε τὸν διπλοῦν ὄρον, ὅτι ἐὰν ὁ γάμος ἀποβῇ ἄνευ τέκνων, ἢ καὶ ἂν γεννηθῇ τέκνον, ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἀποθάνῃ ἄνευ κατιόντων, ἔστω καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ γονέως, ἡ προῖξ νὰ περιέρχεται εἰς τοὺς πλησιεστέρους συγγενεῖς τῆς γραμμῆς, ἐξ ἧς ἡ προῖξ, οὐχὶ δὲ εἰς τὸν ἐπιζῶντα σύζυγον. Ὁ τελευταῖος λαμβάνει καὶ μικρὸν χρηματικὸν ποσόν, συμφώνως πρὸς τὸ προικοσύμφωνον, «ψυχικόν»).